

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 262/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w C.z dnia 9 marca 2022 r., sygn. akt II K 541/21

Podmiot wnoszący apelację

- # oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # oskarżyciel posiłkowy
- # oskarżyciel prywatny
- # obrońca
- # oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p><u>Apelacja prokuratora</u></p> <p>Obraza prawa procesowego, tj. przepisu art. 413 § 2 pkt 1 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia poprzez brak dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu B. Ś. czynu polegający na niewskazaniu w opisie czynu, że oskarżony dopuścił się zarzuczonego mu przestępstwa w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 4 sierpnia 2020 r., sygn. akt(...).</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Apelacja prokuratora - co do obrazu przepisu art. 413 § 2 pkt 1 kpk oraz rażącej niewspółmierności kary (o tej części mowa w pkt 3.2. niniejszego uzasadnienia) - była bezzasadna.</p> <p>Oskarżyciel, podniósł zarzut obrazu prawa procesowego, wskazując że brzmienie przepisu art. 413 § 2 pkt 1 kpk nie pozostawia wątpliwości, że brak dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu jest obrazą prawa procesowego mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia. Argumentował on, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 4 sierpnia 2020 r. sygn. akt (...), który uprawomocnił się w dniu 19 marca 2021 r. obok kary 3 miesięcy pozbawienia wolności został <u>orzeczony wobec B. Ś. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat</u>, natomiast z brzmienia przepisu art. 178a § 4 kk wynika, że jednym ze znamion tego przestępstwa jest dopuszczenie się czynu określonego w art. 178a § 1 kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. W związku z powyższym wywodził, że brak wskazania w opisie wyroku, że B. Ś. dopuścił się zarzuczonego mu czynu w okresie obowiązywania w/ w zakazu jest naruszeniem przepisu art. 413 § 2 pkt 1 kpk.</p> <p>Stanowisko prokuratora nie zyskało aprobaty Sądu Okręgowego.</p>	

Art. 178a § 4 kk stanowi: Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Tak więc, znamiona unormowane w przywołanym przepisie zostały ukształtowane na zasadzie alternatywy rozłącznej. Prokurator w akcie oskarżenia nie zarzucił B. Ś. prowadzenia pojazdu mechanicznego w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, a zatem domaganie się by Sąd dokonał „dokładnego opisu czynu” wydaje się być nieporozumieniem, także w kontekście podniesionego zarzutu. Gdyby więc oskarżyciel publiczny chciał pozostawać w relacji z dyspozycją art. 178a§4 kk winien był ewentualnie podnieść zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, choć nie w tym, na etapie postępowania przygotowawczego, dopatrywał się naruszenia normy wyżej wskazanego przepisy. Natomiast zarzut naruszenia przepisów procedury nie dość, że z powodów już opisanych, całkowicie chybiony, to nie wskazał wpływu podnoszonego przezeń naruszenia

na treść zapadłego w niniejszej sprawie orzeczenia.		
Wniosek		
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
3.2.	<p><u>Apelacja prokuratora</u></p> <p>Rażąca niewspółmierność kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego B. Ś. w wymiarze 4 miesięcy polegającą na niedostatecznym uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, okoliczności jego popełnienia, stopnia winy, nagminności tego rodzaju przestępstw, a w szczególności prewencji indywidualnej i generalnej.</p> <p><u>Apelacja oskarżonego</u></p> <p>Rażąca surowość kary</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Rejonowy za popełnione przez B. Ś. przestępstwo z art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd Okręgowy zaaprobował wymierzoną B. Ś. karę, a apelację prokuratora – rażąca łagodność wymierzonej kary oraz</p>		

apelację oskarżonego – rażąca surowość wymierzonej kary, uznał za bezzasadne z następujących względów.

W pierwszej kolejności apelacja prokuratora. Skarżący podnosił, że wymierzona oskarżonemu kara jest rażąco niewspółmierna i choć sąd w uzasadnieniu w części dotyczącej wymiaru kary słusznie podkreślił szereg okoliczności obciążających, tj. wysoki stopień stężenia alkoholu oraz całkowicie lekceważący stosunek oskarżonego do faktu uprzedniego skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości oraz trafnie stwierdził, że przy wymiarze kary nie znalazł istotnych okoliczności łagodzących, to w świetle słusznych ustaleń prawnych orzeczenie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, tj. w dolnych granicach zagrożenia należy uznać za niesłuszne i niesprawiedliwe.

Oskarżyciel publiczny zasadniczo nie przedstawił motywów, które miałyby przemawiać za zaostrzeniem orzeczonej przez Sąd meriti wobec B. Ś. kary. Zawarta w apelacji polemika sprowadzająca się do negacji słusznego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Sąd ten wszak wzięwszy pod rozwagę okoliczności obostrzające, w tym uprzednią karalność oskarżonego oraz stopień nietrzeźwości B. Ś. a także zagrożone jego inkryminowanym zachowaniem dobro prawne – bezpieczeństwo w komunikacji. To doprowadziło sąd do słusznego przekonania, iż adekwatną reakcją będzie z jednej strony kara najsurowszego rodzaju - kara pozbawienia wolności, a z drugiej – wobec sytuacji życiowej B. Ś. (jedeny żywiciel rodziny, małoletnie dzieci (3) i żona na utrzymaniu)

- oscylująca w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

W tym miejscu apelacja oskarżonego, który w wywiedzionym środku odwoławczym kwestionował całość reakcji karnych wobec niego zastosowanych. W odniesieniu do wymiaru kary – 4 miesiące pozbawienia wolności – tu oskarżony winien mieć na względzie iż ten rodzaj kary wobec ponownego naruszenia przez niego norm prawnych związanych z bezpieczeństwem w komunikacji był nieodzowny. Kierowcy pozostający pod wpływem alkoholu stanowią ogromne zagrożenie dla pozostałych uczestników ruchu drogowego i ponowne popełnienie przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości musi spotkać się ze stanowczą reakcją wymiaru sprawiedliwości. Oskarżony nie wykazał poprawy swojego postępowania, nie wyciągnął oczekiwanych refleksji względem swojego postępowania. Uprzednio zastosowana względem niego kara łagodniejszego rodzaju (kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) nie wzbudziła w nim poczucia obowiązku przestrzegania obowiązujących przepisów. W konsekwencji uznać należało, że Sąd Rejonowy o rodzaju kary zdecydował słusznie, a jej wymiar oscyluje w dolnych przewidzianych przez ustawodawcę granicach. Wobec obowiązujących norm orzeczenie środka karnego – dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – było obligatoryjne. Oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 4 kk i środek karny wobec sprawców tegoż czynu zabronionego w dożywotnim wymiarze jest na mocy art. 42

§ 3 kk orzekany obowiązkowo (nie fakultatywnie). Sąd Rejonowy zastosował poprawnie przepisy i tego nie sposób zakwestionować. Tak samo rzecz się ma co do orzeczenia wobec B. Ś. środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wskazana kwota świadczenia orzeczona przez Sąd meriti jest minimalną ustaloną przez ustawodawcę względem sprawcy przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Sąd Okręgowy nie kwestionuje stwierdzenia oskarżonego, że tak ukształtowana reakcja karna wpłynie na jego sytuację finansową (oskarżony argumentował w środku odwoławczym, że poprzednią karę zapłacił w całości biorąc kredyt, który spłaca obecnie), a przy tym ma też inne zobowiązania typu kredyt hipoteczny oraz jest jedynym żywicielem rodziny (trójka dzieci i żona). Niemniej B. Ś. popełniając przestępstwo prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości winien liczyć się z takimi konsekwencjami swojego postępowania. Był on już karany za tego rodzaju przestępstwo i miał świadomość potencjalnych konsekwencji swojego postępowania. Oczywiście jest to sytuacja negatywnie oddziałująca na rodzinę oskarżonego, ale tenże będąc dorosłym mężczyzną winien odpowiedzialnie podchodzić do spoczywającego na nim obowiązku przestrzegania norm prawnych i powstrzymać się od ich naruszania. Jako ojciec trójki dzieci winien być dla nich przykładem, a nie postępować w sposób rażąco lekceważący porządek prawny doprowadzając w ten sposób do pogorszenia sytuacji bytowej własnej rodziny. Nie w

tym momencie oskarżony winien podnosić dobro własnej rodziny, ale w momencie gdy podejmował decyzję o rozpoczęciu prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości. Za bezwartościowe w takim układzie należy uznać słowa skierowane przez oskarżonego w środku odwoławczym, iż po ostatnim swoim czynie postanowił się zmienić. Tu niewystarczające jest zapisanie się na terapię i uczęszczanie na nią, ale potrzebna jest silna wola i reżymowe podejście do obowiązujących norm, a przede wszystkim świadomość, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości to realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. To zaś – jak wynika z dotychczasowego postępowania oskarżonego – tenże bagatelizuje. W zasadzie trzeba też stwierdzić, że inną rzeczą pozostaje problem alkoholizmu, a inną podejmowanie w stanie nietrzeźwości prowadzenia pojazdu.

Wniosek

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

OKOLICZNOŚCI **PODLEGAJĄCE**
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

4.1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 marca 2022 r., sygn. akt II K 541/21	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Racje wskazane powyżej zadecydowały o uznaniu wywiedzionej w sprawie apelacji za bezzasadną.</p> <p>Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia wyroku z urzędu, dlatego też – jako słuszny – został on utrzymany w mocy.</p>	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 9 marca 2022 r., sygn. akt II K 541/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana